

Тільки тиші верблюжий горб.
Тільки пустелі піщані очі.
Людське життя — непотрібніше,
Ніж старе сідло,
пожбурене в порох грабіжником.
Десь є пасовища і криниці
З прохолодною водою.
Десь є міра, число і невмируще серце.
Але тут тільки полудень,
Вапняки й проминальність.
І пісня, як череп,
Над випаленим суходолом.